

Barns, barnbarns och barnbarnbarns offer, vid capitaine och riddaren af Kon...

1700-1829 81 Cbza 1794 Jägerhorn/Hahn

National Library
of Sweden

BARN S,
 BARNBARN S
 OCH
 BARNBARN S BARN S
 OFFER,

VID
 CAPITAINE

OCH
 RIDDAREN AF KONGL. SVARDS ORDEN

OTTO MAURITZ

JÄGERHORNS

OCH
 DESS FRU

MARGRETA HAHNS

GRAF.

ÅBO, Tryckt i FRENCKELLSka Boktryckeriet 1794.

BARNES
BARNBARKS
OCH
BARNBARKS
OFFER
OCH
RIDDAREN A KONIG SVEDS OROEN
OTTO MAURITZ
JAGERHORN
OCH
DESS FRU
MARGRETA HANNS
OCH
KRO. Tyck i Farnockens Bohmische 1700

Du öppnas, dystra Grift! förgånglighetens arf!
Dår lasten lägger af sin trotsigt lånta larf,
Men Dygden hvilat trygg til oförgånglig åra:
Du öppnas! -- Til din fot vi våra offer båra.

Hvem, om ej Du vår Far, vår vördnadsvårda Far,
Hvem, så förtjent, som Du, har dessa offer skördat?
Ditt årofulla lif, som Dygdens stämpel bar,
Beredde Dig den rätt at se Ditt minne vördat.

Ja, vördat skall det bli, så vördat som Ditt namn,
Ditt nit för Religion, och Dina strånga seder,
Ditt mod på stridens fält, Ditt lugn i fredens famn,
Och Din välgörighet, som nu Din lön bereder.

Ja, vördat skall det bli, så länge dygd blir dygd,
Så länge redlighet ännu fins kvar i Norden,
Så länge Gøthisk tro, på Gøthisk åra bygd,
Til menskosflågtets blygd, ej öfvergifvit jorden.

Och Du, vår ömma Mor, som delande Din tid
Imellan plikterne af ålskad Mor och Maka.
Så vördigt fyllt Ditt kall! -- Ach sälla skugga! sprid
Från Seraphimer spher en blick på oss tillbaka!

Se,

Se, dyrden af vår Sorg; se, hur i våra bröst
Vi rest din ärestod, som där skall trotsa tiden,
Föraktande det lof åt hvilket smickrarns röst
Sin legda stämman höjt vid Marmor Pyramiden.

Nej, smickerfri, men öm, vår saknad yttrar sig;
På sielfva Dygdens graf ei köpta tårar falla:
At lefva, Du ofs lärt--at dö, vi lärt af Dig,
Vålsignat blir Ditt stoft--vålsignat af ofs alla.

Ja, sälla skuggor! J! Ert lopp fullbordat är;
På nästan samma dag J nedlagt vandrings stafven,
Er önskan upfylld blef, at, som förente här,
Snart bli förenade i grafven.

Så, under hoppets skygd, bland ömsom ondt och godt
Den dygdige besegrar sina öden;
Med lugnet i sin själ och fri från agg och brott
Han ser sin segerstund, gläds åt sin vissa lott,
Och, leende, han går at möta döden.
